

[Carl Petersen.]

villig til at yde den økonomiske støtte, der derefter bliver nødvendig, men den vil have vanskeligt ved at forstå, at der skal ydes støtte for at holde liv i noget, som erhvervets egne folk siger skyldes dem selv. Jeg gentager, hvad jeg sagde ved første behandling, at hvis man fortsætter på den måde, vil den enkeltes frie dispositionsret komme i fare.

Jeg skal slutte med at anbefale at stemme for ændringsforslagene nr. 1, 6, 7 og 9 til forslag til lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. og at stemme imod ændringsforslagene nr. 2, 3, 4, 5 og 8 samt at stemme for ændringsforslaget til forslag til lov om en kornordning for høståret 1963-64.

Jens Chr. Christensen: Nu er folketinget så langt fremme i sin behandling af de lovforslag, der skal danne den såkaldte helhedsløsning, at resultaterne af selve lovgivningen kan ses. Det kan vist uden overdivelse siges, at forhåndsreklamen og selve falbydelsen af varen for den høje regering har været det primære. Indholdet, virkningen af lovgivningen, har tilsyneladende været mindre vigtigt, i hvert fald når det drejer sig om landbrugslovgivningen. Den brik, som de 3 landbrugsforslag udgør i løsningen, er ikke placeret sådan i spillet, at den får nogen særlig gavnlig virkning for landbrugserhvervet. Det er for øvrigt også gået op for mig, at det heller aldrig har været regeringens hensigt. I hvert fald, hvis regeringen har haft gode hensigter, så er disse blevet fejlet til side. Man kan spørge af hvem. Hvem har fejlet dem til side? Er det De samvirkende Fagforbund, er det LO? Er det LO, der har magten, og er regeringen kun det viljeløse redskab? Men hvem går det ud over, hvem kommer til at lide derunder? Ja, det gør landbrugets udøvere.

Der er nu lukket af for de forventninger, landbrugserhvervet har næret til en retfærdig helhedsløsning. Landbruget må såvel som det høje tings medlemmer finde sig i, at denne vigtige erhvervslovgivning skal jages igennem tinget uden et gran af fornøden tid til forhandling eller ordentlig bearbejdelse af forslagene. For mig at se smager det af diktatur. Jeg kalder det

diktatur, når udvalget i det første møde af formanden klart og skarpt får indskærpet, at beløbsrammen ligger fast, beløbsrammen kan der ikke røkkes ved. Jeg kalder det også diktatur, når enhver drøftelse af ændringer i forslagene, som kunne blive i landbrugets favør uden at belaste hverken statskassen eller forbrugerne, alligevel er blevet afvist, afvist af såvel landbrugsministeren som regeringspartierne. Jeg synes også, det smager af diktatur, når vi fra venstres side fremsætter et så beskeden ønske som at få lov til at få afgivelsen af betænkningen udsendt, så vi kunne få tid til at udarbejde ændringsforslag, at vi så får dette beskedne ønske afvist og vel at mærke ikke afvist, fordi landbrugslovene nødvendigvis skulle være færdige netop nu; der er som bekendt flere måneder, til de nugældende love udløber.

Hvad er så grunden til denne mærkelige indstilling fra regeringens og flertallets side? Man kan spørge, om det er den højtærede landbrugsminister, der mangler vilje eller evne til at sætte sig ind i landbrugserhvervets forhold. Kan de dokumentariske tal for landbrugets indtægts- og udgiftsforhold, der har været fremlagt under sagens behandling, ikke åbne ministerens øjne for den uret over for landbruget, der fortsættes ved den lovgivning, vi nu skal gennemføre? Kan eller vil den højtærede landbrugsminister ikke se, at hvis disse love bliver gennemført, øves der uret over for dansk landbrug?

Dansk landbrug mangler i dag som aldrig før likvid kapital. Den lovgivning, vi nu skal gennemføre, er på dette område ringere end de nugældende love. På intet område er der taget hensyn til de voksende byrder for landbrugserhvervet. Jeg spørger igen, om det er landbrugsministeren, der bærer skylden, eller er det den høje regerings chef? Indtil for få uger siden havde den højtærede statsminister en ret udstrakt goodwill også i landbrugskredse; det var, mens den højtærede statsminister gang på gang udtalte sin forståelse af landbrugets vanskeligheder, sin forståelse af, hvad det betyder for erhvervet, når udgiftsniveauet stiger, ligesom den højtærede statsminister udtalte sin forståelse af, hvad det betyder for landbruget, når indtægterne falder. I den forbindelse understregede jeg ved lovforslage-